

NIET UITDOVEN

Dooft de Geest niet uit (1 Thessalonicenzen 5: 19)

Wanneer je ambtsdrager wordt, kan het niet anders of je ziet er een beetje tegenop. Wat wordt er van je verwacht? Wat zul je tegenkomen? Paulus zou dan zeggen: 'De Geest – die zul je tegenkomen. En wat er van je verwacht wordt? Dat je die Geest niet uitdooft!' Bij Paulus heeft het ambt dus niet allereerst te maken met: iets doen, maar met: iets nalaten!

Och ja, er zijn altijd wel mensen die de Geest meteen vereenzelvigen met hun eigen geest-drift. 'Dooft de Geest niet uit' lezen zij dan ook niet als een stimulans om iets na te laten, maar als een aansporing om hen hun gang te laten gaan: pas op, hoor, frustrer mijn enthousiasme niet. Maar dat bedoelde Paulus niet. Integendeel, ook in Thessalonnica waren er al zulke christenen. Maar Paulus noemde hen 'ongeregelden', en daarvan zei hij: 'Wijst hen terecht.' Ze mochten niet de vrije teugel krijgen. Waarom niet? Omdat zij de neiging hadden ongeleide projectielen te worden. Zij versmalden het werk van de Geest. Want met de Geest bedoelde Paulus niet de geestdrift van enkelen, maar: de invloed van God in kerk en wereld.

De invloed van God in kerk en wereld – die moet je niet uitdoven. Want die invloed is er. Ook nu nog. Ook in Papendrecht en de gemeente van de Morgenster. Oké, je moet er óóg voor hebben. Wij zijn wel eens pessimistisch. Dan zien we alleen maar neergaande lijnen die wij in gedachten al doortrekken. Maar de invloed van God is er ook nog! Die kan zomaar opvlammen. En nu is het allerbelangrijkste – nee, nog niet eens dat wij onze schouders eronder zetten. Het allerbelangrijkste is dat wij de Géést niet uitdoven. Want kennelijk kan dat ongemerkt gebeuren.

Hoe dan? Naar mijn mening op drie manieren. Allereerst: *door er geen oog voor te hebben*. Ongemerkt gaan we dan Gods Geest voor de voeten lopen. De Geest bijvoorbeeld die in en via de ander werkt. Jezus had daar wel oog voor. Toen een discipel hem wees op een onbekende eenling die boze geesten uitdreef met de naam van Jezus, en het hem wilde verbieden, zei Jezus: 'Laat hem z'n gang gaan; wie niet tegen ons is, is voor ons.' Ja, de Geest gaat verschillende wegen. Sta er voor open.

Wie denkt dat alles van hem afhangt, heeft de neiging om alles zelf te willen doen. En wie alles zelf wil doen, loopt de kans dat hij opbrandt. *En zelf opbranden – dat is een tweede manier van: de Geest uitdoven!* Maar laten we dan opnieuw naar Jezus kijken. Hij liep, om zo te zeggen, op de Geest zoals een motor loopt op benzine. Maar ook hij had zijn menselijke maat en hij hield er rekening mee. Als hij in Samaria was, moesten de zieken in Judea even wachten. Hij jakkerde niet door het heilige land, hij wandelde. De Geest bepaalde het tempo. Dooft dat niet uit.

Want wie opbrandt (en er is ook zoiets als een kerkelijke burnout), moet wel teleurgesteld raken. En wie teleurgesteld is, gaat door een donkere bril kijken, en die zegt: ach, het heeft toch geen zin meer, het stelt allemaal toch niets meer voor! Dat is een derde vorm van: de Geest uitdoven – *want dan gaat de brandstof ontbreken*. En het vuurtje moet wel ergens op branden! Op u en mij.

Dooft de Geest niet uit – daar wordt u dus toe geroepen. En wie denkt dat ik met die 'u' alleen de ouderlingen en diakenen bedoel, heeft het mis. Ik had het al die tijd al tegen u als kerkgangsters. Want u bekleedt ook een ambt: het ambt van het priesterschap van alle gelovigen, zoals dat wat ouderwets heet. Daarom wordt aan u straks de vraag gesteld: belooft de nieuwe ouderlingen en diakenen

te aanvaarden, hen te omringen met uw medeleven, hen te dragen in uw gebeden en met hen mee te werken in de dienst aan onze Heer? Wanneer u niet alleen 'ja' zegt, maar ook doet, zal het licht van Gods invloed ook in de mensen hier vooraan blijven branden.